

vydal n. p. Psychodiagnostické a didaktické testy v roce 1979 pod číslem T—160.

Na diagnostiku speciálních oblastí hypnability jsou zaměřeny *Stanfordské profilové škály hypnability, forma I a II (SPS: I, II)*. Umožňují výběr subjektů pro různé druhy experimentů, je možné korelovat jednotlivé složky hypnability s různými rysy osobnosti a zjišťovat změny susceptibility vlivem slovního podmiňování, změn postoje či psychoterapie. Autoři (Weitzenhoffer, Hilgard 1963) udávají, že úplný diagnostický profil vyžaduje užití obou škál u téhož subjektu. Profilové škály se používají u osob, které dosáhly na SHSS:A alespoň 4 bodů. V původní i v revidované formě (Weitzenhoffer, Hilgard 1967) jsou položky, testující podobné funkce, seskupeny do subškál AG — agnózie a kognitivní distorze, HP — pozitivní halucinace, HN — negativní halucinace, DR — sny a regrese, AM — amnézie a posthypnotická kompulze a MC — ztráta motorické kontroly.

Po indukční proceduře následuje v obou verzích profilové škály devět testovacích položek, z nichž každá se skóruje 0—3 body:

Forma I	Forma II
1. analgésie ruky	halucinace tepla
2. halucinace hudby	selektivní hluchota
3. anosmie čpavku	halucinace čpavku
4. vybavení sí jídla	regrese do dne narození
5. halucinace světla	chybění ručičky na hodinkách
6. sen I: nespecifikované téma	sen II: o hypnóze
7. agnózie I. dům	agnózie II. nůžky
8. vtíp	alterace osobnosti
9. posthyp. slovní kompulze	posthyp. automatické psaní

London (1962) publikoval *Dětskou škálu hypnotické susceptibility (CHSS)*, která je rozdělena podle věku testovaných osob na dvě části, a to od 5 do 12 let a od 13 do 17 let. První část škály je opět dvanáctipoložková a jde v podstatě o adaptaci Stanfordské škály A pro zjednodušené použití u dětí, druhá část obsahuje dalších deset položek, jako např. vizuální a sluchové halucinace, anestézie, chuťové a čichové halucinace, sen apod.

Barber a spolupracovníci (Barber, Glass 1962) vytvořili pro své výzkumy vlastní nástroj, tzv. *Barberovu škálu sugestibility (BSS)*, která se liší od jiných škál tím, že může být použita bez úvodního navození hypnózy též jako škála bdělé sugestibility. Barber (1965) uvádí, že bylo zapotřebí vytvořit takovou škálu, která může být administrována s manipulací všech možných důležitých předcházejících proměnných za všech okolností, tedy i bez indukční procedury. BSS obsahuje osm standardizovaných testových sugescí: 1. klesání paže, 2. zvedání paže, 3. sepnutí rukou, 4. „halucinace“ žizně, 5. útlum řeči, 6. nehybnost těla, 7. „posthypnotická“ reakce a 8. selektivní amnézie.

Barber a Wilson (1978/79) uvádějí normy objektivních skóreů pro jednotlivé skupiny (podle použité techniky):